

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 61.

WE SRZODĘ DNIA 3. SIERPNIA 1796.

Reszta rozporządzenia sądowego.

Poszoste. Opozycya na gravamina podać się mająca, także w języku łacińskim i w podwoynym exemplarzu podać się ma. Z tych exemplarzów jeden appelluacemu dla wiadomości, i jego dalszego kierowania oddać, oraz też dzień i godzinę obydwom stronom, w którey wszystkie papiery porządnie spisaćby się miały, naznaczyć należy. Tak w przypadku, gdyby Gravamina i opozycya podanemi były, i obydwie strony do inrotulacyi aktów stawily się, iako gdyby tylko strona appellująca swoje gravamina składała, a appellowana strona opozycyi swey nie podawała; inrotulacya po upłynioney godzinie w przytomności osoby sądowej zstroną stawiającą się przedsięwzieta będzie.

Posiodme. Ułatwia się zaś inrotulacya papierow sposobem i porządkiem następującym, to jest, wszystkie aktora dokumenta, pisma w stopniu appellacyi podane, iakoto są appellacyjne gravamina, opozycya, w summaryusz się spisują, sentencya pierwszey instancyi, tudzież wypis z sentencyonarza co do tey sprawy czyli powody osadzenia przyłączaia się; i taki summaryusz czyli rotuł, tak od stron samych, iako i osoby sądowej podpisuje się akta tym sposobem uzupełnione zapieczętować się mające, przez relacyą sądu pierwszey instancyi, na koszt strony appellującey do wyższego sędziego odesłanemi być powinny, do którey relacyi oraz *vota separata*, czyli rozpiśy, jeżeli przy iakowym osadzeniu wydarzyły się, przyłączyć się maia.

Pososte. W owym przypadku, gdyby żadna opozycya na gravamina podana nie była, albo wdniu na inrotulacyą papierow ustanowionym jedna z stron nie stawiała się, zawsze zstroną stawiającą sąd inrotulacyą papierow, iak iuż w punkcie 6tym opisano, skutecznie obowiązany jest: a to tak, iż jeżeliby appellowana strona przytomną była, ona komunikowane sobie Gravamina z przyłączeniem do nich allegatami i opozycyą (jeżeli ta podana) do inrotulacyi złożyć ma, a te do rotułu, czyli spisania papierow w prowadzone być powinny; w przeciwnym przypadku gdzie żadney opozycyi od apelowanej strony podaney nie byłoby, gravamina tylko do rotułu przyić się maia. Z tym wszystkim, gdy dla rozpoznania sprawy obydwóch stron dokumenta, które w pierwszey instancyi w prowadzone było, sądowi drugiey instancyi rozpoznawać potrzeba, każda z stron owe dokumenta, które w pierwszey instancyi składane były, do spisania oddać, i do rotułu przyłączyć obowiązana będzie; inaczey, gdyby akta te u sądu iuż w przodzie znajdowały się, przez

Mmm

sąd sposobami przymuszającemi, i pogrożeniem kar, do skutecznienia tego przynaglona zostanie. Tu także uważać należy.

Podziwiałe. Iz appelluacyey stronie wolno jest, jeżeliby gravaminow z wywodem okoliczności uciążenia podawać niechciała, tylko deklarować się, iż od sentencyi pierwszej instancyi appelle, a na tych wywodach, które w pierwszej instancyi już uczynione zostały, polega: w takowym przypadku deklaracya usędniego pierwszej instancyi podobnież w języku łacińskim, i w dwóch exemplarzach podać się, akta w pierwszej instancyi produkowane zebrać, i gdy strona przeciwna sposobem wyżey względem podawania gravaminow i opozycyi wyrażonym na taki libellus słuchana, i inrotulacya papierów przedsięwzięta została, sprawa do sędniego drugiej instancyi odesłać się ma.

Podziśnięte. Na rotuly od sądów pierwszej instancyi przysłać się mające, wyroki w Cesarsko-Królewskim appellacyynym trybunale, Gallicy zachodniey wypadać i nazad do sędniego pierwszej instancyi dla oddania ich stronom przesyłać się będą. A jeżeli sentencya pierwszej instancyi przez Cesarsko-Królewski appellacyynny trybunał potwierdzona byłaby, w ten czas dalszey rewizyi do Jego Cesarsko-Królewskiej i Apostolskiej Mci zakładania miejsca niebędzie, inaczey stronie uciążoną się byćz mniemającej, do naywyższej instancyi prowokować, wolno byćz ma; w przypadku zakładać się mającey rewizyi, co do gravaminow rewizoryalnych i opozycyi, toż samo obserwowano byćz ma, co się w przypadku appellowania za hownie; ale tylko gravamina revisionis pismo uciążliwości rewizoryalne, nie do Cesarsko-Królewskiego trybunału appellacyynego, ale do Jego Cesarsko-Królewskiego i Apostolskiego Maiestatu stylizować należy; w ten czas żadna dalsza inrotulacya aktów miejsca niema, lecz papiery już wprzód spisane, do Cesarsko-Królewskiego appellacyynego trybunału odesłać się powinny.

Poiedenaste. Sposób ten postępowania do spraw tylko za panowania Królewsko-Polskiego, albo przed regulacyą sądów pierwszej instancyi pod datą 10 maja, roku terażniejszego wydaną appellowanych stosuje się. Co się zaś tyczy spraw, które według rozporządzenia pod d. 10 maja roku terażniejszego stosownie do Naywyższego nadwornego dekretu pod d. 25 kwietnia r. t. u pierwszych instancyi wprowadzone będą, tey dyspozycyi we wszystkich aż do póty trzymać się należy, póki przez uregulowanie Cesarskich Królewskich forów szlacheckich manipulacya potrzebna wprowadzona nie będzie.— Dan w Krakowie dnia 18 maja, roku 1796.

Z Rady Cesarsko-Królewskiego Appellacyynego
trybunału Gallicy zachodniey.

Gotfrid Hirsch, Sekretarz.

Z Wiednia d. 27. Lipca.

Podług rapportu Arcy Xcia Karola d. 19. t. m. z Felbach, poszedł nieprzyjaciel natężonym marszem, chcąc uprzędzić nasze woyska wnieść do Stutgardt i zapewnić sobie przejście przez Nekarę pod Constadt. Arcy Xzę Jmć chcąc więc zapobiedz nieprzyjacielskiemu zamiarowi, ruszył zaraz d. 17 z Waihingen, przeniósł swój obóz do Ludwigsburg. Nieprzyjaciel przedarłszy się aktualnie przez Stutgard, atakował nasze forpoczty pod Con-

stadt chcąc most opanować; ale po 6 godzinney bitwie został nazad odpartym. Po tey bitwie obrata sobie nasza armia d. 19 za Constadt swoje stanowisko, przez co zostało dalsze wtargnienie nieprzyjaciela ku wyższej Nekarze i ku dolinie Donau trudniejszym, a nasza armia miała sposobność złączyć się z feldmarszałkiem Fröhlich, którego po cofnieniu się Szwabskich woysk aż do Huchingen, zostało całe prawe skrzydło odstonione, tak żeby był mógł popaść nieszczęścia byćz oderniętym, cofnął się i to w najlepszym po-

rządki i bez najmniejszej straty do Villingen.

Z Włoch d. 13. Lipca.

Podług wiadomości z Turynu, wydał Król deklaracją, którą wszystkie przewinienia przeciwko rządowi aresztowanym osobom na ich prośby przebacza, na wolność ich wypuszcza, i wszystko wiecznym milczeniem pokrywa. — Rząd Francuzki utrzymanie w Turynie dla Francuzkich listów osobną pocztę, i ma pozwolenie w domu Francuzkiego posta założyć własną drukarnię. Pałac tego posta ma być wcale oddzielony, ma mieć swój osobny sąd i swój teatr. — Gdy przybył Cesarzkie wojska do Tyrolu, rozszerzyły się powoli na gruncie Weneckim, zbrali Francuzi d. 6 swój obóz, który mieli pod Verona, i cofnęli się pod Wenecką fortecę Legnago nad rzekę Etsch. — Jenerał Buonaparte przyjechał d. 12 do Medyolanu; na drugi dzień przybyła tam i jego żona z Paryża. Spodziewany tam i kommissarz Salicetti, dla zaradzenia jak słycać niektórym na nowo zaszyłym zdrożnościom. blokada Mantui, ma być po następujących d. 11 i 12 nieszczęśliwych zdarzeniach aż do d. 22 t. m. odłożona.

Nawet i w kraju Papieżkim nie są Francuzi tak powszechnie lubieni, jak w swoich rapportach donoszą. Mieszkańcy Papieżkiego miasta Lugo, dali tego na sobie dowód; porwali się przeciwko nim do broni i wydali manifest, zachęcając wszystkich Papieżkich poddanych, aby poszli za ich przykładem, i bronić Boga, Świętych, Papieża i oyczyzoj. Ten manifest datowali d. 1 lipca z głównej kwatery Lugo. Jenerał Angereau dowiedziawszy się o tym, posłał do tej zbrojney kupy z rozkazem, żeby w trzech godzinach broń złożyła, bo jeżeli natychmiast nieuczynią zadosyć jego rozkazom, tedy sam przybędzie i ogniem i mieczem ich wytępi. Lugończykowie niezważając nic na to, dowiedzieli się iż 60 dragonów idzie przeciwko nim, zasadziwszy się na nich, 5 ich zabili, a reszta w ucieczkę poszła; głowy zabitych poniesiono z

tryumfem do Lugo, i tam przed ratuszem na widok wystawiono. Francuzki jenerał chciał zaraz tam pospieszyć i okrutną zemstę na nich wykonać; lecz Hiszpański poseł Azara, który w Bononii się znajdował, prosił za temi nieszczęśliwemi, wstrzymał jenerała i sam pojechał do Lugo, dla złagodzenia rozgrzanych umystów, zwłaszcza że już zawieszenie broni prawie zawarte było; ale powrócił bez niczego nazad. Ruszył tedy zaraz sam jenerał Angereau z znaczną liczbą wojska i artylleryi przeciwko nim; Lugończykowie mieli tyle mężstwa iż na przeciw Francuzom sami wyszli; ale za pierwszym uderzeniem kartaczami, które ich znaczną liczbę porwały, pomieszali się i uciekli. Teraz jenerał uderzył na miasto i miał mocne przedsięwzięcie spalić go dla przykładu. — W Bononii urządzają teraz wszystko na Francuzki sposób, nawet za pomocą Francuzkich officyerow formują narodową gwardyą.

Z Rzymu piszą, iż za zbliżeniem się Francuzow, z biegle familie po zawarciu zawieszenia broni nazad powracają. — Jego S. wydał rozkaz aby bez wyjątku wszystkie świeckie i duchow: kolegia albo akademie, podały w 8 dniach specyfikacyą wszystkich swoich złotych i srebrnych sprzętów, dla zaspokoienia warunków zawieszenia broni, ponieważ skarb Syxiusa niewystarczy. Ten sam rozkaz wyszedł i do kościołów w Rzymie.

Z Constadt d. 11 Czerwca.

Armia Francuzka podzieliła się na 3 kolonny; największa ich siła stoi od Rastadt w Kuppenheim, Eberstein, wzdłuż doliny Murgi, w Knibis, aż do Freudenstadt, z kąd ich forpoczty aż do Korb zachodzą; do ostatniego miejsca weszli wczoraj rano, opanowali Cefarski magazyn i nałożyli 100 ludorow kontrybucyi. Zamiarem ich jest opanować Nekarę, a z tamąd się do Calw, przesmyku Neuenburg, Pforzheim do Stuttgart przedrzeć, przez co Cesarscy będą przymuszeni bez stoczenia bitwy sami opuścić pożyteczne równiny Carlsruhe, Durlach, Ettlingen i

Bruchsal żeby niebyli oderzniętymi; tę kolonnę rachują do 50,000. Druga, która już nie jest tak mocna, pomyka się powoli, idzie przeciwko Kondeusza korpusowi i reszcie armii Rzeszy, która stoi w dolinach Kinzingen, a forpoczty iey zachodzą od Zell aż ku Halsbach i Wolfach. Trzecia nakoniec, stoi ku Freyburgowi, przeciwko korpusowi feldmarszałka Fröhlich, od Ruert na Mahlberg, Lahr, aż do Kinzinskiej doliny; tę atakował d. 8 feldmarszałek Fröhlich i z wielką stratą aż do Nonenwehr i Lahr nazad odparł. — Cesarskie bagaże cofają się do Ulm.

Od Menu d. 16. Lipca.

Francuzi oświadczają się teraz iż chcą do Saksonii, Lipska, &c. iść; zapewniana nawet iż już wydali na ten koniec rekwizycją o wolne tam przejście przez Hefsyą, Eschweyskie, Fulda &c. Z tych więc powodów oddzielili się Sasowie od armii Cesarskiej i wracają już do siebie. W przypadku potrzeby mówią iż nastąpi wielki rekrut w całej Saksonii, dla postawienia kraiu regularnym żołnierzem i milicyi w stanie obrony.

Z Hefseńskiego d. 17 Lipca.

Austryacka armia, która w wyższej Szwabii niedaleko Carlsruhe stała, została od Francuzów wyrugowana; ostatni będą już zapewne w Carlsruhe. Mannheim zbliża się co raz bardziej do blokady. — Arcy Xzę Karol, miał Francuzom na krótki czas zawieszenie broni proponować, a żeby Cesarzowi propozycje do pokoju były podane. Palatynskie korpusy które odebrały rozkaz, żeby się do wyższego Palatynatu cofnęły, zostanie podobno w okolicach Mannheimu. Xzę Dwomostow iedzie z swoia familią do Berlina. — Z Heidelbergu wywożą magazyny. D. co t. m. była główna kwatera Arcy Xcia Karola do Pforzheim przeniesiona.

Od wyższego Renu d. 14. Lipca.

Pokoy między Francją i Baden ma już być podpisany, a z Xciem Wirtemberskim na ukończeniu. W Ulm zgroma-

dziły się niektóre stany Szwabskie dla nadradzenia się względem warunków pokoju z Francją. Xcia Wirtemberskiego minister i woienny kanclerz Urküll przybył tam d. 5 t. m.; ale zato wyiechali Cesarski i Konstański posłowie. Negocjacye miały się już z jenerałnością Francuzką rozpocząć, i ta miała zadać 50 mill; od stanów Szwabii z dodatkiem żeby się do niej klaszatory i opactwa szczególnie dokładały. — Duński poseł P. Wächter, pojechał z Xcia Wirtemberskiego ministrem baronem Wöllwart i konsyliarzem legacyi Abel do Bazylei, a do jenerałności Francuzkiej wysłano od stanów Wirtemberskich deputacyą. — Francuzi weszli z kolonnami każda po 36,000 do Szwabii; iedna idzie ku jeziorowi Bodeńskiemu. Jeżeli im się uda osadzić Nekar rzeką, to odetną Austryakom dowozy z Szwabii. Z okolic Stuttgart ucieka wiele ludzi; w Stuttgart rozpuszczono całe wojsko; officyerowie udali się do Heidenheim. — Z Scheer i Dürmetingen wywieziono archiwy Xcia Turn i Taxis na Donau. Z Günburg wywożą sprzęty Cesarskiej mennicy, a z Eßlingen zapas broni.

Z Kassel d. 17. Lipca.

Następca tronu Duńskiego wyiechał ztąd konno na d. 14 do okolic Frankfurtu, dla zobaczenia stanowiska armii. — W Frankfurcie płacono przed kilka dniami od pary koni na 2. milego ryńskich, tak było dla wywozu trudno o konie. — W Singlingen spalili Austryacy przed odejściem ztamtąd swój magazyn siana. — Hanau było przez kilka dni zamknięte, i żądowych wojsk nieprzepuszczano tamtędy. — Saskie wojska oddzieliły się od armii Austryackiej i powracają do domu.

Z Augsburga d. 14. Lipca.

Podług wszelkich okoliczności i pozaszły pod d. 9 t. m. w Wirtemberskim utarczce, cofnie się zapewne Austryacka armia na Franken do Czech. My się nie spodziewamy żeby nas tu Francuzi odwiedzili; w Wirtemberskim bardzo się dobrze obchodzą.

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W E S R Z O D Ę D N I A 3. S I E R P N I A 1796.

Z Paryża d. 13. Lipca.

Wielki Xte Toskański pisał do jenerała Buonaparte względem rządcy Liwornu kawalera Spagnochi, którego Buonaparte kazał aresztować i do Florencyi odesłał, następujący list:

Jenerale! Rządca i kommandant Liwornu Spagnochi, który na rozkaz WP, aresztowany, został tu do Florencyi przyprowadzonym. Honor mój wymaga tego, abym go nim mi powody do jego aresztu będą wiadome, które rozumiem iż muszą być rzeczywiste, trzymał w więzieniu, a potem dał WPanu, rzeczypospolitey Francuzkiej i całej Europie największy dowód sprawiedliwości, która się zgadza z temi ustawami krajowemi, co ja sobie wziąłem za powinność być im podległy. Ten list oddałem memu marszałkowi margrabiemu Manfredini, któremu proszę oznajmic, co wspomniony Spagnochi wykroczył; z resztą możesz mu WP. tego wszystkiego powierzyć, co się tylko tyczy spokojności mego kraju. Życzę sobie bardzo odebrać co na piśmie od WPna, czym bym w terazniejszych okolicznościach mógł być zupełnie zaspokoionym i pokoy całej Toskanii zaręczony. Jestem z prawdziwym szacunkiem.

Podpisano *Ferdinand.*

Od niejakiego czasu obwiniały tuteysze pisma kommissarza Salicetiego, iakoby on zakładał kluby w Medyolanie; z tego powodu napisał list pod d. 30 p. m. z Liwornu do Louveta, w którym przyta-

cza: "Czytałem w kilku dziennikach, iż mi przypisują ustanowienie klubow wzdobytych prowincjach. Przez ciebie chcę tamtym dziennikarzom odpowiedzieć. Kiedyśmy do Medyolanu przybyli, zastaliśmy tam od kilku dni ustanowione towarzystwo, to iedno we wszystkich zdobytych krajach; jenerał kommandujący i ja daliśmy o tym dyrektoryatowi znać; ale widząc iż to towarzystwo, zamiast być użyteczne, tylkoby było zakłucenie zrobiło, rozwiązałem go ieszcze d. 22 maja w niebytności nawet jenerała. Przyłączam tu owe moją rezolucyą &c.

Już od dawnego czasu mowiono tu o wielkim związku we Włoszech z rzącpopolitą Francuzką. Wenecya jest w sekretnej negocyacji z Francya i Hiszpanią o połączeniu sił morskich. Dyrektoryat iak się teraz dowiadujemy, umiał korzystać z zaprzędania się niektórych agentow zagranicę i przeciwnie rewolucyi myślących. Osadził niektore sekretne miejsca dobrami republikanami i niektórymi obojętnymi ludźmi, a szczególniej kancelaryą wojskową. Nayważniejsze niby plany, których los od sekretu zawiał i projekta wojenne były oddane do tej kancelaryi. Ponieważ niemal wszystkie działania wojenne tego roku dobrze poszły; jest więc rzeczą aż nadto pewną, iż owe na pozor sekretne plany były zagranicę wydane, bo wszystkie ważne plany były na sekretnych sefssjach dyrektoryatu, przez jenerałnego sekretarza i kilku tylko zaufanych ludzi expedyowane.

Lubo wzięcie Columbo na wyspie Ceylon, nie jest jeszcze urzędownie oznajmione, mamy jednak przez prywatne listy, które ladem nadeszły zapewnienie, iż się d. 16 lutego r. t. przez kapitulację poddało. D. 12 była pod murami Columbo tęga bitwa, gdzie Hollendrzy 170 ludzi utracili; d. 14 wezwał kapitan Stuart na nowo fortecę do poddania się; d. 15 już była kapitulacja ułożona, a d. 16 weszły tam nasze woyska. Znaleziono tam wielkie bogactwa w towarach; samego tylko cyeamonu rachują 26 lakspagodów. Garnizon składał się z 800 żołnierzy, 500 maytków 1800 Malaiów, 300 Seapoioów i 700 Cingalesów. Kapitulacja, jest podobna do innych kapitulacji w schodnich Indyach. Wpadły nam także w Columbo 3 wschodnio-Indyjskie okręty Hollenderskie w ręce. Oddział Seapoioów popłynął z Madraś, dla odebrania Point-de-Galle, co ukończy zupełne zdobycie tej ważny wyspy. Teraz się zatrudniamy wyprawą przeciwko innym Hollenderskim korzennym wyspom w schodnich Indyach, i przeciwko Batavia. — Kupiecka flotta, która miała iść na śródziemne morze, została jeszcze od admiralicyi zatrzymana; ponieważ chcą mieć pierwey pewność, czyli Francuzi opanowali aktualnie port Liwornu; jeżeli to nastąpiło, to już niema dla Anglii innego wolnego portu, iak w Korsyce, z właszcza jeżeli prawda, że Neapol i Papieża przymusili przyrzeczyć rzeczypospolitey nie dopuszczać do swoich portów żadnego Angielskiego okrętu. Z rozkazu admiralicyi krąży teraz 6 fragat wielkich między Francją i Jersey, dla zastonienia tej wyspy, w przypadku gdyby ją chcieli republikanie atakować. Każdy mieszkaniec jest o bowiązany podług rozkazu kommandanta koleyno co noc wartę trzymać.

Wczoray były u Króla pokoje otwarte; gdzie pomiędzy innym był pokazywany portret Xcía Wirtemberskiego, z którym się starsza córka Krolewska zaślubia. Wenecki poseł był na pożegnaniu u Kró-

la, a jego następcą kawaler Gincomazzi oddał królowi listy swe zaufalane. Francis Jackson, bywszy sekretarz legacyi w Madrycie, odjedzie w krotce na posła do Konstantynopola. Xzę Edward, który się bawi w północney Ameryce, powróciwszy po zakończoney wojnie, będzie na Xcía Cumberland, a Xzę Ernest na Xcía Lancaster wnieiony. — Kommodor Nelson zabrat pod Spezzia na śródziemnym morzu 4 Francuzkie okręty z artylleryą i sprzętami wojennymi które były do obleżenia Mantui przeznaczone. Podług ostatnich wiadomości z zachodnich Indyj, rozbił się pod tamtejszemi brzegami Angielski wojenny okręt Salisbury o 50 armatach. Margrabia Bouillé przybył z jenerałem Abercrobie do Barbados, i będzie tam służyć woyskową czyni. Wojenna Angielska flotta zostawiła pod przyładkiem S. Mikołaja Mole 140 transportowych okrętów i 10,000 woyska, dla zdobycia wyspy S. Domingo. — Listy z Jago i Cuba donoszą iż tamtejszy nowy rządca nakazał wszystkim Francuzkim kaprom, żeby z tamtejszego portu zaraz ustąpili i więcej tam nie wazyli przybywać. — Jenerał Abercrobie po zdobyciu wyspy S. Łucyi, popłynął na wyspkę Maryi, aby się zbliżył ku Gwadelupie.

Z Haży d. 19 Lipca.

Wczoray odebrało zgromadzenie wiadomość, iż Francuzi weszli do Frankfurtu. W sekretnym wydziale doniesiono zgromadzeniu o przedsięwziętych środkach Francuzów dla przeparcia Austryaków za Men, a z drugiey strony za Nekar, i tym sposobem żeby ich armie Moreau i Jourdana do cofnienia się przymusiły. — Nasza wielka flotta niewyjdzie na morze, poki się z nią dywizye z Helvoetsluis i Flisingen niepotężają. Ostatnia wyszła już w fregacie o 44 armatach i 4 innych okrętach wojennych d. 14 t. m. na morze; ale d. 16 natrafiła na wielki Angielski wojenny okręt, który zaraz uderzył na nią. Małe 4 okręty popłynęły na Skuldzie nazad, ale fregata niemogąc tak prędko uciekać, została na

wielki ogień wystawioną; lecz chociaż trochę uszkodzoną uciekła jednak szczęśliwie tak przedmagający siłę nieprzyjaciela. — Wielu oficyerów patriotów 1787 roku dopraszali się w zgromadzeniu o pensyę; lecz sprzeciwiano się bardzo temu, ponieważ naznaczone pensye nie będącym w służbie wojskowym, przenoszą już ustanowione 300,000 zł: a do tego nie zbywa i na dowodach, iż tym sposobem płacono nieprzyjaciół oyczyzny; nawet pomiędzy Stadnuderowskiemi w Dillenburgu znajdowali się tacy, którzy pensye brali. — Z Fryzlandyi pozwolono znowu wywóz zboża i zimniaków. — Listy z Bonn donoszą, iż obleżenie Ehrenbreitstein w krotce nastąpi. — W Bruxelli zakazano pod karą pieniężną używania rachuby podług starego kalendarza.

Z Amsterdamu d. 16 Lipca.

Przybyły d. 13 z Nowego-York do Texel strytnik przywiozł z sobą Amerykańską gazetę Argus zwaną, pod d. 1 czerwca, która donosi co następuje: "Kapitan Harvis przywiózł wiadomość że przyładek dobrej nadziei Francuzi nazad na Anglikach zdobyli. Ta nowina potrzebuie iednak potwierdzenia ieszcze.

Od wyższego Renu d. 16. Lipca.

Na d. 9 t. m. zasła pod klasztorem Herrnalb przy Pforzheim i Freudenstadt między Francuzami i Austryakami krwawa bitwa ze szkołą na stronę Austryaków. Prawe skrzydło zwyciężyło prawda, gdzie się Arcy Xzę znajdował, ale niemógł z swego zwycięstwa korzystać, ponieważ feldzeigmeister Latour został na lewym skrzydle pobitym; stracił około 1400 ludzi i większą część swej artylleryi. Sam regiment Pelegriniego miał do 600 ludzi utracić, a inny batalion dostał się cały w niewola. Saksowie cofnęli się na Pforzheim i odłączają się wcale od armii Austryackiej.

Z Szwabii d. 12 Lipca.

Korpus Kondeusza, cofnęło się zupełnie do okolic Ulmu. W Ulm chciał sztab

Kondeusza stanąć i garnizon swój postawić, ale się magistrat sprzeciwił, i nie dopuścić im nawet przechodu przez miasto. — Miasta rzeszy Eslingen i Reutlingen, chcą razem z Xciem Wirtemberskim do pokoju przystąpić. — Z ministrów margrabskich Badenu, sam tylko P. Edelsheim został się w Karlsruhe; oficyerom margrabskim dano na 3 miesiące urlaub. — Z Freyburga miała się większa część mieszkańców oddalić. — Kiedy Francuzi do Freudenstadt weszli, znalazło się tam kilku takich łajdaków, że domy w których było co do rabunku wskazywali. "My tu niewchodzimy jako rabusie, ale jako zwycięzcy, odpowiedział Francuzki oficyer; aresztujcie zaraz te nikczemne dusze!," — Bagażę Arcy Xcia Karola idą do Heilbron, zdaje się iż się Cesarscy chcą całkiem do Czech i nad Donay cofnąć.

Z Nicy d. 29. Czerwca.

Jest tu na nowo przygotowanie do przechodu 25,000 piechoty i 2000 jazdy, które mają Włoską armią zmocnić; i oprócz tego zapewniają iż ieszcze 36,000 przez niższe Alpy i na Piemont do Włoskiej armii ciągnie.

Z Łuki d. 26. Czerwca.

Rzeczpospolita nasza, wystąpiła przy naciąganiu Francuzów z senatorów do głównej ich kwatery. Jenerał Buonaparte żądał 6000 fuzyi i wolnego przejścia przez nasz grunt; na oboje zaraz zezwolono. Obawiamy się żeby Francuzi nieżądali od nas tyle kontrybucyi, ileśmy Austryi pracowali.

Z Frankfurta d. 17. Lipca.

Nasz los iuz tedy zadecyowany; dnia wczorayszego weszli tu Francuzi. Oto jest kapitulacya.

Art. 1. Skoro następujące warunki będą dopełnione ma być między Austryacką i Francuzką armią dla okolic lewego brzegu rzeki Kinzig od uścia iey do Menu, aż do uścia Meou do Renu, na 48 godzin zawieszenie broni; rzeka Kinzig bę-

dzie służyć obiema armiom za demarkacją. Zezwolone.

Art. 2 Po wyjściu 48 godzin, każe Austriacki generał hrabia Wartensleben, opuścić wojskom swoim miasto, i przeydzie zniemi na lewy brzeg Menu. Odpowiedz. Po upłynieniu 48 godzin osadzą zaraz wojska Francuzkie wszystkie bramy miasta wyławszy jednę od Sachsenhausen, która im niebędzie prędzey ustąpną, poki Austracka kolonna niewyjdzie ze wszystkim z miasta.

Art. 3. Austriacki garnizon, zabierze swoją artylleryą ammucyą, bagaż z sobą. Zezwolone.

Art. 4. Własność mieszkańców ma być szanowana i zapewniona. Niema być za przestę ani karani, ani im też zarzucane. Od powiedz, Mieszkańcy muszą się w tej mierze iedynie na wspaniałomyślność Francuzow spuścić, w czym im wydana od jenerała Jourdan do mieszkańców tego brzegu odezwa, będzie za skazówkę służyć; pułkownik Brady będzie im komunikował przytaczonone tu kilka exemplarzy tej odezwy.

Podpisano *Kleber kom. lewego skrzydła armii Francuzkiej.*
Baron de Brady, Pułkownik od Murrava.

Na d. 15 wyciągli z tad Austriacy na:

lewy brzeg Menu. Z strony magistratu było publikowane iż jenerał Kleber na mocy wydanej odezwy do mieszkańców prawego brzegu, przyrzeka wszystkim mieszkańcom bezpieczeństwo własności i osób, iako też zachowanie najsćislejszey karności. Dnia wczorajszego weszli Francuzi do miasta o godzinie 7 z rana spokojnie w największym porządku; piechota osadziła wały, a kilnaście oddziałów patrolowało dla utrzymania porządku po mieście. Po południu złożyli mieszczanie swoje broń i mieyski garnizon do ceghausu. Magistrat odebrał od jenerała dywizyynego Bonnard, który armią Sambry i Mozy komenderuje list, aby żadnych rekwiizycy nie dostawiał, jeżeli niebędą od jenerałego kommissarza podpisane; dodał razem iż mieszkańców niebędą niewolić dobrania mandatów. Tuteyszey Francuzki komendant Darnaud zalecił magistratowi na piśmie: 1) aby tylko tym dawał kwatery którzy od niego samego, lub od iego sekretarza okaza podpisany rozkaz; 2) żeby żaden nie był żołnierz cierpiany po capstrzyku w publicznych domach; 3) żeby nikt nieważył się wojskowego przechowywać; 4) żeby wszyscy mieszkańcy swoje skargi przeciwko wojskowym, zaraz prosto do niego przynosili.

D O N I E S I E N I A.

Na mocy zapadłego dekretu w mieście Piotrkowie, przypada na każdego brata Łukasza i Wincentego Matusiewiczow po zł: pol: 1213 i gro: 24 i pół, zacych uwiadomia się wspomnionych braci Matusiewiczow Łukasza i Wincentego, aby się po takową swoją substancyą w przeciągu roku iednego, to jest: do S. Jana 1797 roku, do magistratu miasta Piotrkowa zgłosili i tam zwoie dowody jako są temiż Matuszewiczami okazali; inaczey jeżeli się niezgłoszą stosownie do prawa Magdebuskiego, przepada ich majątek.

Licytacya rzeczy, po ś. p. hrabinie Duninow staroście Zatrnskiej odprawiać się będzie na Pndguru w kamienicy narożney P. Elsnera pod Nrem 75. na pierwszym piętrze dnia 27 lipca roku teżniejszego; zaczynać się będzie o godzinie 9. zrana, i o 3. po południu. Ninieysze uwiadomienie było już raz d. 20. lipca na osobney kartce przy Nrze 57. Gazety publikowane.